

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๒๐๑/๑๘๓๕๓

1/4

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๓๐ ตุลาคม ๒๕๓๔

เรื่อง ข้อเสนอการจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน

เรียน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

อ้างถึง หนังสือกระทรวงการคลัง คำว่าที่สุด ที่ กค ๐๓๐๒/๕๓๒๕๒ ลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๓๔

ตามที่ได้อธิบายให้ท่านเสนอคณะรัฐมนตรีทราบเกี่ยวกับเรื่อง ข้อเสนอการจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน นั้น

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้นำเสนอคณะรัฐมนตรีทราบแล้ว เมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๓๔
จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ ได้แจ้งให้กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์
กระทรวงอุตสาหกรรม และสำนักงานงบประมาณ ทราบด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นายพหล เสงี่ยมกุล)

รองเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ที่ 18357 ถึง ทบ.คลัง

เรื่อง

รับวันที่ 30 ต.ค. 2534 น.

ผู้รับ

กองกลาง

โทร. ๒๕๑๒๒๕๐

โทรสาร ๒๕๖๖๕๕

ทบ.คลัง.....
ทบ.พาณิชย์.....
ทบ.เกษตร.....
ทบ.พลังงาน.....
ทบ.มหาดไทย.....
ทบ.ต่างประเทศ.....
ทบ.แรงงาน.....
ทบ.ตำรวจ.....

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี กองกลาง โทร. ๒๕๐๒๕๐

2/4

ที่ นร ๐๒๐๑/ ๒๐๓๓/๓ วันที่ ๑๓/ ตุลาคม ๒๕๓๔

เรื่อง ข้อเสนอการจัดตั้ง เขตการค้าเสรีอาเซียน

เรียน รองนายกรัฐมนตรี (พลตำรวจเอก เปา สารสิน)

๑. เรื่องเดิม

คณะรัฐมนตรีได้มีมติ (๑ ตุลาคม ๒๕๓๔) รับทราบรายงานผลการเดินทางไปเยือนประเทศสมาชิกอาเซียน รวม ๕ ประเทศ ของคณะผู้แทนไทยเพื่อหารือข้อเสนอการจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA)

๒. ข้อเท็จจริง

กระทรวงการคลังเสนอว่า คณะผู้แทนไทยได้ปรับปรุงเอกสารข้อเสนอการจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียนขึ้นใหม่ ตามข้อเสนอแนะของประเทศสมาชิกอาเซียนเสร็จเรียบร้อยแล้ว ในการนี้กระทรวงการต่างประเทศมีหนังสือจากนายกรัฐมนตรีไปยังหัวหน้ารัฐบาลของประเทศสมาชิกอาเซียน ทั้ง ๕ ประเทศ ตอบขอบคุณที่ให้โอกาสแก่คณะผู้แทนไทยได้ปรึกษาหารือ แลกเปลี่ยนทัศนะข้อคิดเห็นกับรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง พร้อมกับนำส่งเอกสารข้อเสนอฉบับแก้ไขดังกล่าว และขอรับการสนับสนุนด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงที่มีการประชุมรัฐมนตรีเศรษฐกิจของอาเซียนที่กรุงกัวลาลัมเปอร์ ระหว่างวันที่ ๓-๘ ตุลาคม ๒๕๓๔ และการประชุมสุดยอดของอาเซียนที่สิงคโปร์ต้นปีหน้านี้ จึงขอให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีทราบต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และเห็นสมควรนำเสนอคณะรัฐมนตรีทราบต่อไป ทั้งนี้จะควรประการใดสุดแต่จะโปรดมีบัญชา

นาวาอากาศเอก

(๓๑/๓๐)

กก ได้นำเสนอคณะรัฐมนตรี
เมื่อวันที่ ๒๙/๑๑/๓๔ ลงมติว่า

ทราบ

(โสภณ สุวรรณรุจิ)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

เสนอคณะรัฐมนตรีทราบ.

พลตำรวจเอก (๓๓๓๓)

(เปา สารสิน)

รองนายกรัฐมนตรี

สั่งและปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรี

๑๘ ต.ค. ๒๕๓๔

คปร.รับ ๑๓/๑๑/๓๔
วันที่ ๑๓-๑๓
เวลา ๑๓.๓๐ น.

พ.ร.บ. ร.บ. 259
วันที่ 16 ต.ค. 84
เวลา 15.00 น.

ด่วนที่สุด

ที่ กค 0302/ 53298

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
รับที่ 8626 กค. 6
วันที่ 16 ต.ค. 2534 2500

กระทรวงการคลัง

3/4

ถนนพระรามที่ 6 กท. 10400

16 ตุลาคม 2534

เรื่อง ข้อเสนอการจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. สำเนาหนังสือนายกรัฐมนตรีถึงหัวหน้ารัฐบาลประเทศสมาชิกอาเซียน
2. สำเนาเอกสารข้อเสนอการจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน (ฉบับปรับปรุง)
และประเด็นสำคัญของเอกสาร

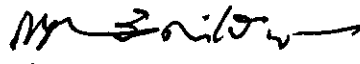
ตามที่คณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2534 ได้มีมติรับทราบรายงานของ ฯพณฯ รัฐมนตรี

ว่าการกระทรวงการคลังถึงผลการเดินทางไปเยือนประเทศสมาชิกอาเซียนทั้ง 5 ประเทศ ของคณะผู้แทน
ไทย ซึ่งประกอบด้วย ปลัดกระทรวง 4 กระทรวง (การคลัง ต่างประเทศ พาณิชย์ และอุตสาหกรรม)
และ ดร.ณรงค์ชัย อัครเศรณี เพื่อหารือข้อเสนอการจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA) นั้น

บัดนี้ คณะผู้แทนไทยได้ปรับปรุงเอกสารข้อเสนอการจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียนขึ้นใหม่
ตามนโยบายข้อเสนอแนะของประเทศสมาชิกอาเซียนเสร็จเรียบร้อยแล้ว ในการนี้ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีได้มี
บัญชาให้กระทรวงการต่างประเทศมีหนังสือจาก ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ไปยังหัวหน้ารัฐบาลของประเทศ
สมาชิกอาเซียนทั้ง 5 ประเทศ คอบขอบคอบเพื่อให้โอกาสแก่คณะผู้แทนไทยได้ปรึกษาหารือ แลกเปลี่ยนทัศนะ
ข้อคิดเห็นกับรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง พร้อมกับนำส่งเอกสารข้อเสนอฉบับแก้ไขดังกล่าว และขอรับการสนับสนุน
ด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงที่มีการประชุมรัฐมนตรีเศรษฐกิจของอาเซียนที่กรุงกัวลาลัมเปอร์ ระหว่าง
วันที่ 7-8 ตุลาคม ศกนี้ และการประชุมสุดยอดของอาเซียนที่สิงคโปร์ต้นปีหน้า

จึงเรียนมาเพื่อโปรดเกล้าเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบต่อไปด้วย จักขอบคุณยิ่ง พร้อมนี้ได้แนบเอกสารขอเสนอการจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียนฉบับแก้ไขใหม่ และสำเนาหนังสือตอบขอบคุณหัวหน้ารัฐบาลของอาเซียน ซึ่ง ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ได้ลงนามและส่งให้ทั้ง 5 ประเทศ แล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นายสีห์ สิงห์เสนีย์)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

กองนโยบายการคลังและภาษีอากร

โทร. 2739020

โทรสาร 2739168

18357/54
Office of the Prime Minister,
Government House,
BANGKOK, THAILAND.

30th September B.E.2534 (1991)

Excellency,

I would like to convey my sincere thanks and gratitude to your Government and the Ministers concerned for the warm reception and hospitality accorded to the Thai Government's high-level mission led by H.E. Dr. Suthee Singhaseneh, Minister of Finance of Thailand, on its visit to your country on..... September 1991. The exchange of views between the Thai mission and its counterpart in (... ASEAN member countries ...) on the initiative to establish an ASEAN Free Trade Area (AFTA) has indeed been very useful.

The same mission also visited other ASEAN capitals. And I am heartened to note from its report the concurrence of all ASEAN governments on the need to strengthen ASEAN economic cooperation and to work toward the eventual establishment of a free trade area with a view to augmenting economic integration among ASEAN countries. The mission has also received invaluable inputs and comments to further improve the AFTA proposal. In this connection, I have the honour to transmit herewith the Revised Paper on ASEAN Free Trade Area which is based on the various inputs and comments received by the mission from all ASEAN member countries for your attention.

I believe Your Excellency will concur with me that the time is now right for ASEAN member countries to move closer in a meaningful

way ...

To all ASEAN Heads of Government

way. Amidst rapid changes in the world and the realignment on both political and economic fronts, particularly the increasing trend towards trading blocs, ASEAN countries would find it difficult to retain our attractiveness as an investment area and thus a momentum for growth. ASEAN Free Trade Area as proposed, I strongly believe, will offer the chance for us to significantly increase trade and further enhance investment opportunities in ASEAN. I would, therefore, like to seek your kind consideration and support at the forthcoming ASEAN Summit Meeting to help bring this concept into reality.

In the meantime, I am given to understand that the ASEAN Economic Ministers (AEM) will be considering the AFTA proposal at their meeting in Kuala Lumpur on 7-8 October 1991. I hope that your representatives to AEM will do their utmost together with their ASEAN colleagues to pave the way for our favourable consideration of this proposal.

Accept, Excellency, the assurances of my highest consideration.

signed

(Anand Panyarachun)

Prime Minister of Thailand

ข้อเสนอการจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน (ASEAN Free Trade Area - AFTA)

แม้ว่าจะก่อตั้งมานานถึง 24 ปี แต่อาเซียนยังมีความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างกันอย่างหลวม ๆ แม้จะมีการขยายความร่วมมือออกไปในสาขาต่าง ๆ มากมายหลายสาขา แต่ปริมาณการค้าต่อกันระหว่างกันก็ยังน้อยมากไม่ถึง 20 เปอร์เซ็นต์ ของปริมาณค้าขายทั้งหมดที่อาเซียนค้าขายในโลก กล่าวคือ ตลาดของอาเซียนยังแยกออกเป็น 6 ตลาด โดยมีการกำหนดอัตราภาษีศุลกากรและที่มิใช่ศุลกากรระหว่างกันค่อนข้างจะสูง

แต่เนื่องจากปัจจุบัน สถานการณ์ได้เปลี่ยนไป ส่งผลทำให้ปัจจัยภายนอกและภายในต่าง ๆ ได้มีส่วนเอื้ออำนวยให้อาเซียนหันหน้ามาพึ่งพากันเองมากขึ้นกว่าที่ผ่านมา ปัจจัยภายนอก ได้แก่ สถานการณ์การค้าของโลก รวมทั้งการขยายขอบเขตการเจรจาค้าพหุภาคี การรวมกลุ่มภูมิภาค การจัดตั้งสมาคมการค้าเสรี เช่น EFTA และ NAFTA ซึ่งส่งผลให้แต่ละประเทศในภูมิภาคเดียวกันต้องหันมาพึ่งพากันเองมากขึ้น ปรับปรุงตัวเอง เพื่อให้เป็นที่ดึงดูดการค้า การลงทุนจากภายนอก ขณะเดียวกันก็ต้องร่วมกันแข่งขันกับภายนอกและผนึกกำลังเพิ่มอำนาจต่อรองกับกลุ่มประเทศอื่น ๆ และประเทศมหาอำนาจทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ ปัจจัยภายในที่ว่าอาเซียนแทบทุกประเทศมีอัตราความเจริญเติบโตสูงติดต่อกันและต่างก็มีระดับการพัฒนาเศรษฐกิจสูงขึ้นมาก ทำให้ช่วงเวลานี้ นับเป็นช่วงเวลาที่เหมาะสมที่อาเซียนจะพิจารณารวมกลุ่มทางเศรษฐกิจให้เข้มแข็งแกร่งกับสภาพการณ์ที่เป็นอยู่เพื่อผลประโยชน์ของแต่ละประเทศอาเซียน

ทพฯ นายกรัฐมนตรี (นายอานันท์ ปันยารชุน) ได้เล็งเห็นความสำคัญและความจำเป็นของการกระชับความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน และได้มีดำริให้มีการจัดทำข้อเสนอการจัดตั้งเขตการค้าเสรีขึ้น โดยข้อเสนอดังกล่าวมุ่งที่จะกำหนดทิศทางความร่วมมือของประเทศไทยในอนาคต โดยมีเป้าหมายที่จะให้มีการเปิดเสรีทางการค้าอย่างเต็มที่ในภูมิภาคนี้ อันจะส่งผลให้เกิด

1. ความร่วมมือในเชิงแข่งขัน กล่าวคือ ร่วมมือกันเพื่อแข่งขันกับภายนอกโดยการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ร่วมกัน (resource pooling) ให้มีประโยชน์สูงสุดและจัดสรรส่วนแบ่งตลาดภายในตลอดจนร่วมมือหาหนทางขยายส่วนแบ่งตลาดภายนอก (market sharing)
2. การขยายตลาดอาเซียนให้เป็นตลาดใหญ่ที่มีประชากรมากกว่า 300 ล้านคน เป็นที่ดึงดูดการค้า การลงทุนภายนอก
3. เสถียรภาพและความมั่นคงของภูมิภาคนี้ และยังขยายผลไปถึงประเทศเพื่อนบ้านที่มีอาเซียน

ในการนี้ ประเทศสมาชิกอาเซียนทั้งหมดก็ได้เห็นชอบในหลักการต่อข้อเสนอของ ๖๗ นายกรัฐมนตรี
ในครั้งที่ และที่ประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียน (AMM) ครั้งที่ 24 เมื่อเดือนกรกฎาคม ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์
จึงได้มอบหมายให้ไทยจัดทำข้อเสนอดังกล่าวให้ประเทศสมาชิกอาเซียนพิจารณาต่อไป

ขณะนี้ฝ่ายไทย กำลังจัดทำเอกสารข้อเสนอการจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA) โดยได้
กำหนดเป้าหมาย กำหนดเวลา รูปแบบ/วิธีการ ตลอดจนกลไกต่าง ๆ ซึ่งคาดว่าจะได้มีการเสนอเอกสาร
ข้อเสนอดังกล่าวนี้ให้ที่ประชุมรัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียน (AEM) ครั้งที่ 23 ในเดือนตุลาคม ศกนี้ พิจารณา
ต่อไป

แนวความคิด เรื่องเขตการค้าเสรี มีดังนี้

1. เป้าหมาย (Goal)

- ให้อาเซียนมีสถานะเป็นเขตการค้าเสรี เปิดการค้าเสรีระหว่างกัน (free flow of goods) ซึ่งจะทำให้อาเซียนกลายเป็นตลาดใหญ่ตลาดเดียวสำหรับสินค้าของอาเซียนด้วยกัน ดึงดูดการลงทุนจากภายนอกและทำให้อาเซียนเป็น entity ที่มีศักยภาพสูงขึ้นในการทำความสัมพันธ์กับภายนอก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กับกลุ่มภูมิภาคอื่น ๆ

2. กำหนดเวลา (Timeframe)

- เสนอ 15 ปี แต่ให้ยืดหยุ่นได้บ้าง โดยประเทศใดหากไม่พร้อมที่จะร่วมได้ทันทีก็สามารถจะขยายเวลาการขอเข้าร่วมได้อีก ภายใน 3 ปี

3. รูปแบบหรือวิธีการ (Modality)

- ให้ยกเลิกภาษีและ NTBs โดยเลือกทำเป็นสาขา ๆ (sub-sectoral approach) โดยกำหนดแบ่งสาขาคตามระบบ harmonized system (HS) ของ tariff code

- จะใช้วิธีการปรับลดภาษีในอัตราเดียวกัน (CEPT) หรือให้สิทธิพิเศษ (MOP) แบบ PTA หรือผสมกันก็ได้แล้วแต่ความเหมาะสมของแต่ละสาขา โดยเริ่มจากสาขาที่ทำได้ง่ายก่อน

- ให้ขั้นตอนการปรับลดภาษีเป็นไปโดยอัตโนมัติ (automaticity) คือ ลดภาษีอย่างเป็นขั้นตอนลงไปจนถึง 0 ภายในระยะเวลาที่กำหนด ซึ่งแต่ละสาขาก็อาจจะใช้เวลาแตกต่างกันไป แต่ไม่ควรเกิน 6 ปี

4. กลไก (Mechanism)

- ให้สร้างกลไกลักษณะและหลักการในเดียวกับ GATT โดยปรับให้เหมาะสมกับอาเซียน

- ให้มีการพิจารณาจัดทำความตกลง (Declaration) เพื่อให้มีผลบังคับผูกมัด

- ให้มีการจัดตั้งกลไกกลางเพื่อพิจารณาตัดสินปัญหาข้อขัดแย้ง

- ให้มีการพิจารณาใช้มาตรการคุ้มกัน (safeguard) เฉพาะกรณีที่ทำเป็นเท่านั้น

ทั้งนี้อาจใช้ตามมาตรา XIX ของ GATT

- อาจให้มีการพิจารณาจัดตั้งกองทุน (investment fund) เพื่อช่วยเหลืออุตสาหกรรมที่ถูกระทบกระเทือนจาก AFTA

The ASEAN Free Trade Area

A Proposal

Introduction

The Association of Southeast Asian Nations (ASEAN) has been in existence since 1967. So far its achievement in political cooperation has been remarkable, as evident by the fact that there has been no conflict among the member countries since then. In the meantime, while its economic cooperation has been proliferating in many areas, none however is considered to be significant. The six member countries remain as six separate markets, separated by high tariff and non-tariff barriers (NTBs) especially among some larger member countries.

In the day when world trade is being managed in several forms including multilateral trade negotiations (MTNs) through the General Agreement on Tariffs and Trade (GATT), regional integration especially the European Community (EC), free trade areas (FTA) such as the European Free Trade Association (EFTA) and the US-Canada FTA, an economically insignificant country is naturally ignored. And as international production is continuously being transformed from a national basis to a global one, major

multi-national corporations (MNCs) seek to relocate their multiplant set-up among countries with least trade barriers. If ASEAN remains an association of six separate markets, then ASEAN would have less chance in participating in the global production, the result of which is the shortfall in the much needed foreign investment and export earnings.

ASEAN is well aware of the benefits to be gained from economic integration. Several market sharing schemes including the Preferential Trading Arrangements (PTA), the ASEAN Industrial Joint Ventures (AIJV), the ASEAN Industrial Complementation (AIC), etc., have been attempted. But so far none of the schemes is considered to have produced meaningful result. This is because while recognizing the benefits of the market sharing schemes, there were different constraints in different member countries which prevent them from making real commitment to the schemes. All of the schemes have involved tedious negotiation processes, which have inevitably delayed the realization of the benefits of the schemes.

The proposal for a breakthrough in ASEAN economic cooperation is for ASEAN to work towards the establishment of a free trade area within a set period of time. The rationale for and key elements of the initiative are outlined below.

Economic and Political Reasons for Closer Economic Cooperation

The major move on ASEAN economic cooperation began after the Bali Summit of 1976. Schemes adopted were PTA, AIC, AIJV, and ASEAN Industrial Projects (AIPs). These schemes all ran into difficulty during implementation because the industries of most member countries still required certain levels of protection. So in order to safeguard national interest, most countries seek exemption on most preferential issues negotiated, so much so that the resulting schemes were not producing intended results. It also happened that at that time some ASEAN economies benefited from commodities and oil boom, and did not need to rely on ASEAN economic cooperation schemes for development needs.

In the early 1980s all ASEAN countries suffered from world recession, experiencing low economic growth and high inflation. Again economic cooperation was thought to be a means for economic recovery. ASEAN, therefore decided to hold the Manila Summit, emphasizing economic cooperation. Preparations by both public and private sectors for the Summit were concentrated on effective schemes for economic cooperation, many of which were endorsed at the Summit. But by the time the Summit was held in December 1987, all ASEAN economies were recovering very rapidly following the major

currencies realignment which led to export and investment boom in ASEAN. So the improved agreements reached at the Manila Summit have received very little attention since then.

From 1987 to 1991 several developments have taken place, which have made ASEAN economic cooperation more of a necessity and a reality.

Firstly, most ASEAN countries have been liberalizing tariff and import regime, partly because of GATT requirements during the Uruguay Round, and partly because of the belief that a more liberal regime will produce a more competitive industrial sector. This trend is continuing. For some member countries, lowering tariff and NTBs to allow competition first with other ASEAN countries could be helpful to the process of adjustment and industrial restructuring.

Secondly, the world industrial production technology has become more globalized. In order to remain competitive, MNCs have to relocate and to set up multi-plant operations. The process is facilitated and accelerated by the revolution in transportation and telecommunications technologies. The pattern of trade and foreign investment is now very much influenced by this process of global industrial restructuring. So if ASEAN wants to be a part of

this process, wants to attract foreign investment, and wants to produce and export industrial goods, then ASEAN must facilitate the flow of goods among the member countries so that MNCs can invest in multi-plant operations in ASEAN and can rely upon market larger than a national market.

Thirdly, there have been moves by several advanced countries to strengthen or to form economic or trade groups. The EC is moving towards Single Market by the end of 1992. Other European countries are likely to join the EC soon after. The US, Canada and Mexico are working towards the North American Free Trade Area (NAFTA). These groups are used to facilitate the flow of goods and services, and factors of production among the member countries. Also they are utilized to negotiate trade issues within or outside GATT. In this set-up the non-group developing countries become very insignificant at negotiation tables. So if ASEAN wants to be more effective at trade and other economic negotiations, ASEAN must become an economic entity.

Fourthly, following the formation of economic groups described above, there are now moves to form regional economic groups in the Asia Pacific region which will involve ASEAN. APEC has been in existence for two years now. And recently the Prime Minister of Malaysia has proposed the promotion of an East Asian Economic Group

(EAEG). These groups will be beneficial to ASEAN. But ASEAN will benefit even more if ASEAN can participate in the groups as a strong economic entity. In this connection, the EAEG has strong potential to be the third biggest economic region of the world apart from North America and the EC. In fact the process of production integration among the East Asian countries and economies have already begun, led by Japan, South Korea, Taiwan, and Hong Kong, using direct investment and intra-company transactions as means. If the six ASEAN countries could become one market with 325 million people and an average per capita income of US\$ 1,100, then it would only enhance the role of ASEAN in the APEC and the EAEG.

So expanding market among the ASEAN countries today is not only beneficial to the ASEAN people, it is also feasible. What is needed now is the political will of their respective Heads of Government.

The ASEAN Free Trade Area Concept

ASEAN is fully aware of the need of ASEAN to represent itself as an economic entity. In order for the entity to be of maximum benefits to the member countries and to be taken seriously ASEAN must adopt an economic cooperation scheme which has :

118/24/2

- 7 -

(i) a goal clearly and internationally understandable;

(ii) a timeframe definitive enough for investment planning purpose;

(iii) modalities allowing a reasonable balance between automaticity and negotiations ; and

(iv) mechanisms practical and cost effective for implementation and enforcement.

The four elements of the proposal are elaborated below.

1. Goal

ASEAN should set as the goal the status of the ASEAN Free Trade Area (AFTA), as an ultimate objective of the means towards attaining the ASEAN economic entity.

The term "Free Trade Area" is an internationally understandable term. It will convey the meaning to the ASEAN members and the world economic community that, when the status of AFTA is achieved, ASEAN will allow goods among the member countries to flow without being subject to tariff or non-tariff barriers (NTBs). The flow would be meant for production as well as marketing purposes. Certain sectors in ASEAN may be sensitive to this term, lest they

will not be able to compete without protection. It is believed however, that they can be accommodated by means of a suitable timeframe and flexible modalities as proposed below. Furthermore as all sectors will soon have to compete with products from non-ASEAN sources, it should be to their advantage to compete first with their ASEAN counterparts.

2. Timeframe

The timeframe proposed for the achievement of AFTA is 15 years.

Setting a timeframe for AFTA is considered necessary for investment planning purpose. The 15-year timeframe is proposed because it would allow the newly developed basic industries in some ASEAN countries to mature. A shorter timeframe of 10 years will have a very strong impact locally and internationally, which is desirable for long term industrial competitiveness. But the 10-year timeframe may not be realizable and hence impractical. On the other hand a 20-year timeframe will be too long to be taken seriously by local and international investors. Within the 15-year timeframe there will be a series of timeframes ASEAN may announce, all leading towards the status of AFTA at the end of year 15.

For the member countries which are not ready to participate in the scheme at this time, they may be allowed to have an accession period of not more than 3 years, so that they will not delay the scheme.

3. Modalities

A sub-sectoral approach should be adopted for working towards AFTA.

Negotiations are carried out at the time of the sub-sectors are selected, after which the tariff and NTBs are reduced automatically according to the preset schedule, which can vary from sub-sector to sub-sector.

The sub-sectoral approach is proposed because it requires negotiations only at the point that is necessary. The sub-sectors should be classified in accordance with chapters of the harmonized system (HS) of tariff code. Each time for example at the regular Summit of 2-year interval, a few sub-sectors each covering about 7-10 chapters of the HS should be selected, starting with the less sensitive sub-sectors, and leaving the more sensitive sub-sectors such as agriculture towards the end of the 15-year timeframe. Products within the sub-sectors will have their tariff and NTBs reduced gradually towards naught within a set schedule. Having agreed on the sub-sectors, no exclusion list is allowed. Certain member countries may request an

accession period of not more than 3 years. The sub-sectoral approach can be supplemented by the selection of certain products the member countries feel that they are ready for free trade, such as cement, fertilizer, and paper pulp.

The process of tariff reduction can proceed along with the on-going PTA scheme and the proposed common effective preferential tariff (CEPT) scheme. As ASEAN has agreed in principle to apply the CEPT as a method for tariff reduction, the AFTA can adopt CEPT as the starting point for the sub-sectors selected for free trade. With respect to AFTA the CEPT should be the maximum rates acceptable by all member countries, which could be an average of the existing rates. The member countries with existing tariff rate being lower than this rate need not increase their rates. Then 50% of tariff reduction on current CEPT will be automatically applied in the second and third year. For example, a 40% CEPT will be reduced to 20% and 10% in the second and third year respectively. The CEPT will be zero in the fourth year.

With respect to PTA and AIJV, if the products under the PTA and AIJV are included in the sub-sectors selected

for AFTA, then they would be automatically transferred to the AFTA scheme.

NTBs should be gradually phased out by first applying standstill and then rollback principles, to be completed within the set timeframe.

For each sub-sector selected the process of tariff reduction and phasing out of NTBs should be similar. The number of years to achieve AFTA for different sub-sectors may be different but should not exceed six years.

4. Mechanisms

For the scheme to be binding there should be an agreement in the form of a Declaration which spells out the targets and the mechanics for the development of the AFTA.

The GATT principles and methods of tariff reduction should be applied, subject to modification to suit ASEAN working style and conditions. Experts on customs tariff must be included in the group negotiating on CEPT and tariff reduction. And ASEAN should set up a mechanism for compulsory and binding arbitration of disputes. Detailed mechanisms can be negotiated after the pronouncement of the establishment of the AFTA.

Other allowances such as safeguard or tariff reversal provision should be provided but only in extreme cases only. If necessary, measures to raise trade barriers to safeguard any products seriously injured by AFTA could be fashioned along the line of Article XIX of GATT. However, to avoid misinterpretation and inconsistency, such provision should be avoided as much as possible. A scheme which could be made available to the industries adversely affected by AFTA is in the form of an investment fund, to be used for restructuring purpose.
